

Vida eterna

written by Ferran Planell | 22 de desembre de 2023

Ho tinc decidit, quan em mori, vull que m'incinerin. Em fa basarda veure'm entrant dins d'un forn, però encara me'n fa més saber-me tancat dins d'un taüt mentre em roseguen els cucs. A banda que, convertit en cendres i un cop escampades, allibero als que m'envolten d'anar-me a veure al cementiri. Si algú em vol recordar, no dubto que trobarà com fer-ho i en paisatges, diguem-ne, més bucòlics.

I després? Després, res de res. No creure en l'existència de cap déu, ni tenir la necessitat de saber que no existeix, em converteix en un ateu agnòstic. Arribats a aquest punt i un cop ja havent-me definit, puc permetre'm de pensar que no són els déus els qui ens han donat la vida, sinó que som nosaltres els qui els hem creat a ells. La humanitat se'ls ha inventat i els ha anat plagiant al llarg de la història. Ergo, el problema no recau pas en els déus en si mateixos, si no en els inventors, en els que els comercialitzen. I sí, evidentment, m'estic referint a les religions. Totes, i ho he dit més d'un cop, tenen un producte estrella dins del seu catàleg: la vida eterna.

Una promesa molt llaminera, si tenim en compte que, tret dels matisos propis de la competència deslleial –sempre present en qualsevol mercat–, totes ens la prometen d'una forma regalada o com a mínim millorada, si el que fan és jugar amb la reencarnació. Però, això sí, sigui com sigui i quina sigui la que escollim (si és que ens deixen), per aconseguir-la –la vida eterna–, sempre caldrà que fem bondat i tinguem fe. Vaja, que passem per l'adreçador. Dit en altres paraules, que per crear-nos el desig de la de més enllà, primer s'esforcen a amargar-nos la de més aquí. No fos cas que visquéssim massa bé i amb la d'aquí ja en féssim prou.

Gent de “bona fe”, creieu en el que vulgueu i si no trobeu el

què, deixeu córrer la imaginació. A la fi, això de la vida eterna deu funcionar. He anat a cercar a les estadístiques de l'Agència Catalana del Consum i no he trobat cap denúncia al respecte.

És clar que, com reclames l'incompliment un cop ets mort? Però, això ja seria motiu d'un altre article.

Bon Nadal i sort amb la Grossa (que si us somriu, com a mínim us arreglarà una mica la d'aquí).